

Datum: 30.08.2026

Medij: Pink

Emisija: Nacionalni dnevnik 1830

Autori: Redakcija

Teme: autoputevi, magistrale

	Početak	Trajanje
Emisija	30.08.2026 18:30:00	120:00
Prilog	30.08.2026 19:08:00	19:59

Naslov: Predsednik Vučić odgovara na pitanja novinara

[Pogledaj video prilog](#)

15793

Novih 28 kilometara Dunavskog [koridora](#) otvoreno je danas, a svečanosti je prisustvovao i predsednik Srbije. Osim o ulaganjima države u puteve, predsednik Vučić je govorio i o drugim aktuelnim temama. Ako dozvolite, pitaću vas nekoliko stvari dok se vozimo. Imate vremena da mi odgovorite, nadam se. Ajde. Ako ja nešto ne kažem kako treba, Siniša, ti i Saška, slobodno me ispravite. Krenuću od komšiluka: pomenuli ste ih u preticanju, daćemo ih preteći po [autoputevima](#) i putevima do 2035. godine. Ne, mi sad pretičemo ih po apsolutnom broju kilometara [autoputeva](#), ali je suština u tome da mi to merimo sada i na 100.000 stanovnika. Dakle, za to nam je potrebno do 2035. U čemu je suština kad, pomenula sam i Evropu, da Evropa čuti na njihovo hitlersko pozdravljanje u Vukovaru, na koncertu Tomsona ponovo, i veličanje ustaštva i svega što je protiv Srbije? Mnogi u Evropi ne znaju istoriju ili ne žele da je znaju, pa ne razumeju da je, čak i po svedočenjima Geze fon Horstenaua, to bio njihovog ambasadora u Zagrebu, to bio najgori zločinački režim, mnogo gori, mnogo gori nego sam po svojoj monstruočnosti, surovosti, gori čak i od Hitlerovog režima. Oni se time diče, oni se time ponose. I obratite pažnju: njihovim mainstream, čak levičarskim, tobože jugoslovenskim medijima, onda vam je jasno šta stvarno misle i o Jugoslaviji i o Srbima i o svima drugima, jer to je potpuno normalno. To je jedan, kako bi oni rekli, party, teferič, šta god hoćete, dernek, ništa posebno, nikom ništa za dom spremni, što je isto što i Zieg Heil kod nemačkih nacista bilo, samo malo gore, jer su veće monstruočnosti, teško reći veće monstruočnosti, iste su monstruočnosti činili. Dakle, i onda dođu tu, čak na granicu sa Srbijom, i pevaju pesme: "Stićiće vas, stićiće nas vaš, stićiće vas naša ruka" i u Srbiji, "Bando, četnici" i tako dalje, i to pevaju svi. I onda mi valjda treba da budemo nasmejani i da kažemo: baš lepa pesma, baš vam to dobro ide, baš lepo to izgleda, sa oduševljenjem to da prihvatimo. Kao što vidite, kod nas nema nervoze. Ne šaljemo ni, niti mislim da ima potrebe da im šaljemo protestne note, jer bi to onda trebalo 12 puta dnevno da šaljemo. To je kod njih svakodnevno i to se odomaćilo i postalo apsolutno uobičajeno. Mi moramo dobro da razumemo u kakvom okruženju živimo, da je nacizam u delu Evrope povampiren, da znamo dobro da smo uvek bili žrtve nacizma i njihovih raznih podrepaša i slugu, i da budemo dovoljno snažni da odvratimo svakoga ko pomisli da može da napadne našu zemlju. To je sve što mogu da kažem. Neko se ponosi svojim nacističkim pozdravima, neko se ponosi svojom antinacističkom prošlošću, svojom antinacističkom budućnošću. Ja sam negde zadovoljan i srećan zbog toga. Volela bih da mi prokomentarišete samo još: na delu vidimo dvostruke aršine. Takođe, kada se govori o sahrani generala Mladića, nikako vlast ne sme da u Srbiji uzme učešća u organizovanju sahrana. Podsetiću vas, ne znam, pretpostavljam da i to znate, 2010. general. Delić. Rasim Delić, tako je. On je sahranjen uz sve vojne i državne počasti, čak je i 2015. odat pomena. Tada niko ništa nije rekao, tada nije bilo da su oni za jednog zločinca. Morate da razumete jednu stvar. Kada je počeo sukob u Ukrajini, oni su rekli: niko nema pravo da ruši teritorijalni integritet zemalja članica Ujedinjenih nacija, je li tako? Taj princip su zaboravili i nije ih zanimalo, izmislili su neki drugi. Rekli su: Milošević je kasapin, on je ovakav, on je onakav. Morali su da bezbroj prideva dodaju, da lažu, izmišljaju, da vode unutrašnje bitke, da kao i danas plaćaju neke kojiće za novac da obavljaju njihov prljavi posao u našoj zemlji, ali su to radili sa samo jednim ciljem, da nam otmu deo teritorije. I pogazili su povelju Ujedinjenih nacija, pogazili su apsolutno sve. Nikada se više na to nisu osvrnuli. Samo vam svaki put kažu: nemojte da gledate u prošlost, nemojte da se osvrćete unazad, gledajte u budućnost. Kada im vi kažete: daj da se završi sukob u Ukrajini, kako bilo, da dođe do mira nekog, primirja, bilo čega, a ne, ne, ne, ne, Rusija mora da izgubi, aha. Samo vidite kako po svakom pitanju imaju različite principe. Mi imamo iste. Mi se zalažemo za podršku teritorijalnom integritetu članicama Ujedinjenih nacija. Imali smo ga po pitanju Srbije, imamo ga po pitanju Ukrajine. I ja mislim da je to, ako neko može da govori o principima, onda o principima može da govori Srbija. Oni ne mogu da govore. Vi ste pomenuli slučaj Rasima Delića. U našoj javnosti ljudi ne znaju o kome je reč. Reč je, ukoliko se ja ne varam, nemojte mi zameriti ako neki detalj pogrešim, to je bio komandant 3. korpusa armije BiH. Jedan zlikovac par excellence, lično. On je doveo ove muslimanske jedinice iz zemalja Bliskog i Srednjeg Istoka, i nazvao je taj odred El Mudžahid i pridružio ga 3. korpusu armije Bosne i Hercegovine. Oni su počinili tu, u srednjoj Bosni, velike zločine nad Hrvatima, u selu Malina. To vam je ta Lašvanska dolina, malo iznad. I njih 40 su na zločinački način pobili, najmanje, a izvodili su najteže operacije, najgore zločinačke operacije nad Srbima na Ozrenu, u selima Smoluća, Vozuća, i tu su odsecali glave srpskim zarobljenicima, vojnicima. Jedan od njih, kome je odsečena glava, mislim da mu je ime Gojko Vujačić, tu glavu su davali i terali ostale srpske vojnike, zarobljenike, da ljube tu glavu. Samo vam govorim o kakvim monstrumima je reč. A na sahranu su došli svi pripadnici, oni koji su danas na vlasti, takozvanog SDP-a ili kako već, ovih finih, što nisu kao veliki bošnjački nacionalisti, u stvari su uvek bili gori i od SDA i od svih. Svi su došli uz sve državne, vojne počasti, uz plotune počasne, a dženazu je vršio rej Sululema Mustafa Cerić. Dakle, samo da imate u vidu, kao naš, kao naš patrijarh da je. Dakle, samo da imate u vidu. I naravno da su kod njih uvek dvostruki aršini, jer odsečena srpska glava ne vredi ništa. I to je ono što moramo da naučimo i to je ono što moramo da razumemo. Zgrožen

Datum: 30.08.2026

Medij: Pink

Emisija: Nacionalni dnevnik 1830

Autori: Redakcija

Teme: autoputevi, magistrale

	Početak	Trajanje
Emisija	30.08.2026 18:30:00	120:00
Prilog	30.08.2026 19:08:00	19:59

Naslov: Predsednik Vučić odgovarao na pitanja novinara

[Pogledaj video prilog](#)

sam bio i navijanjem na jednoj od utakmica juče, ali dobro, to je, kako da vam kažem, život koji živimo, koji moramo da razumemo i moramo da radimo na pomirenju sa Bošnjacima, moramo da radimo na tome, moramo da se stavljamo i u njihove cipele, da ih razumemo, istovremeno da pokušamo da im objasnimo da oni moraju da razumeju nas. A ne da misle daće Srbiju da poraze time štoće da se dodvore nekome sa strane više ili time štoće neko sa strane da osudi Srbiju. Ali ako vi očekujete pravdu i manjak licemerja i manjak dvostrukih standarda iz Evrope i većine zapadnih zemalja, ja u to ne verujem. Uzdajem se u nešto drugačiji stav Sjedinjenih Američkih Država u budućnosti. Nadamo se i borićemo se za to. I evo, osvrnuću se na jučerašnji dan. Juče ste govorili na skupu Ujedinjena Srbija. Samo da pogledate, molim vas, koliko je dobrouređena i drenaža na putu, kako dobro obeleženo sve na brznoj saobraćajnici, kako ovo divno izgleda uz, naravno, našu prelepu prirodu. Što biste vi rekli, ko pista. Da, kao pista, baš kao pista. Htela sam da vas pitam, paću se vratiti na ovo. Pista mora od najkvalitetnijeg materijala da bude izrađena. Što ste rekli, Drobniak, u jeste videli razliku, ili Antiću, jeste videli razliku između [koridora](#) i puteva? To su [koridori](#) izradili 187 kilometara u prethodne dve godine, putevi 25, ali to nije fer poređenje, zato što su puteve izradili hiljade kilometara i rekonstruisali hiljadu kilometara lokalnih i regionalnih puteva. Tako da nije fer poređenje. Nije s moje strane bilo fer, ali znate, ako se ne borite i ako ne kritikujete i ako ne pokušate da motivišete ljude, onda niste ništa uradili. Juče ste održali govor na Užicu, međutim, pokušali su drugi blokaderi da zapravo zabrane vam da učestvujete na tom skupu. I samo ne znam u čemu je suština, da neko dođe da provocira samo zato što se ne slaže sa nekom drugom političkom opcijom, pa posle, ne znam, kukaju. Da li to političko neslaganje sa te strane može da prođe bez sukoba i incidenata? Ja sam se trudio da juče na prepunom trgu u Užicu, mislim da se zove Trg Partizana, nisam siguran, u Užicu, da govorim umirujuće, da stišavam strasti, da govorim o pomirenju, jer meni je užasno žao kada vidim da se dogodi bilo koji incident. I meni je danas lako da vam odgovorim na pitanje ko je kriv. Ne može da bude kriv onaj ko nikoga nije dirao i ko je legitimno i zakonito zakazao skup, održao taj skup, nikoga provocirao nije, ni jednu ružnu reč nije izgovorena kod nas, nikakva uvreda. A sa druge strane ste imali ljude koji su pokušali da spreče da neko iskaže svoj drugačiji stav, svoje drugačije mišljenje. Ali morate vi da razumete, nisu to ni oni ljudi koji su vikali i govorili: "Vučiću, ko ti je majka?" ili "Nek ti majka kaže ko ti je otac, ko ti je deda" i tako dalje. Razumem da je to politika studentske liste. Razumem da li mi je majka ovakva ili onakva, ko mi je otac, da li mi je otac ovakav ili onakav, sve razumem. Ali to nije politika ni prošlosti, a kamoli budućnosti. Takvu užasnu politiku nikada niko u ovoj zemlji nije vodio. Ali nisu to, nije to zato što su ti ljudi loši. Te ljude je neko pokušao da napravi monstrumima i ekstremistima. Neko ko je ulagao milijarde evra u rušenje ove zemlje. Neko ko je stvorio medije koji pokušavaju da od tih ljudi naprave monstrume. Dobar deo njih se vratio i razumeo koliko je to bilo pogrešno. I ovi ljudiće. Ali vam to govorim kako je kada vodite specijalni rat protiv jedne zemlje, kako to izgleda i šta uradite od inače dobrih domaćina i dobrih ljudi. Ja ih zato pozivam samo na trpeljivost, na dozvoljavanje svakom drugom da iskaže svoj stav, svoje mišljenje. To nas je dovelo i do smrti Ranka Panića svojevremeno, kada predsednik Tadić nije želeo da dozvoli samo da prošetamo do RTS-a i do predsedništva, i kada su nas napali na ulazu u Makedonsku ulicu. Dakle, i tada je Ranko Panić poginuo, i tada je teško stradao i Borislav Pelević. Samo da imate u vidu, pogođen gumenim metkom, baš ovde između očiju, i dugo patio zbog tih povreda. Dakle, moramo da razumemo da je demokratija najbolji oblik političkog režima u kojem moraju da se čuju svi. Ja nisam srećan i ja nikada neću da govorim: "Aha, govorili ste daćete da jašete, a na kraju dešava vam se obrnuto." Sramota me je toga i neću nikada nečim takvim da se dičim. Ja verujem da možemo da izbegnemo sve incidente, ja verujem i pozivam ih sve. Zato sam ih pozivao na dijalog, na sve drugo. Oni sada, nedvosmisleno je jasno da zaostaju značajno što se tiče izborne popularnosti. I nažalost, videćemo nervozu samo veću, veću i veću. I plašim se šta su sve spremni da urade, ali mi moramo da spuštamo loptu i da ih pozivamo na razgovor, da pozivamo na dijalog. To je za mene apsolutno najvažnije, potpuni prioritet, i toću raditi u danima koji dolaze, i na dan raspisivanja izbora, toće biti moja poruka svima u Srbiji da se uzdrže od svake vrste nasilja i da pokušaju da razgovaraju jedni sa drugima. Vi tako odgovarate na njihovo vređanje, kada vređaju one dobre ljude koji su došli da vas čuju, da podrže Ukrajinu. Vređali su njih, vređali su njih, video sam, naravno, najviše je bilo uvreda na moj račun, moja porodica, ali bilo je deo uvreda gde oni govore ljudima: "Evo vi koji ste ucenjeni" i tako dalje. Plašim se da su mnogo više ucenjeni tim monstruozi pristupom pojedinih medija i pojedinih platformi i brojnim lažima oni ljudi koji su upravo druge smatrali ucenjenima. Ali ja to nikada neću reći, jer ja poštujem njihov stav, poštujem njihovo mišljenje i uvek sam spreman da ih saslušam i da razumem sve ono protiv čega su, pošto nisu ni za šta, ali razumem ono protiv čega su. Jeste, razumete ili šta vam govori da je šef ambasadora Evropske unije u Srbiji, Andreas fon Bekeret, zvanično, kako je objavljeno, imenovan za šefa spoljne obaveštajne službe Švedske? Znači, nije zaposlen, nije funkcioner, nego je šef spoljne obaveštajne službe Švedske. I šta to govori onda za poslednjih godinu i po dana i o toj, eto, obojenoj

Datum: 30.08.2026

Medij: Pink

Emisija: Nacionalni dnevnik 1830

Autori: Redakcija

Teme: autoputevi, magistrale

	Početak	Trajanje
Emisija	30.08.2026 18:30:00	120:00
Prilog	30.08.2026 19:08:00	19:59

Naslov: Predsednik Vučić odgovara na pitanja novinara

[Pogledaj video prilog](#)

revoluciji? To vam je pandan, recimo, ruskom SVR-u. On je sad kolega na Riškinu. Samo da znate koliko je to važna i velika funkcija. Ja čestitam Andreasu fon Bekeretu na dobijanju te funkcije. I šta vam to govori? Manje sam glup nego što vam se čini. Imate li još koje pitanje? Ovaj, spomenuli ste taj dijalog. Kako pružiti uporno ruku nekom ko ne samo da ne želi da priča, nego videli smo scene iz Užica juče, za Novi Sad kažu spremaju još gori scenario. Za mene je. Kažu da ne smete da dođete tamo, daćete odustati, daćete pomeriti. Dobro, valjda ne smem da dođem, nisam smeo ni u Užice, nisam smeo ni ovamo ni onamo, na kraju sam svuda došao i u svakom gradućemo da ih pobedimo. Naravno daću doći u Novi Sad, podrazumeva se, i u Novom Sadu, očekujem, biti desetine i desetine hiljada ljudi koji hoće da Srbija ide napred i koji žele Ujedinjenu Srbiju. Poslati jasan signal, nikoga ne napadajući, nikoga ne dirajući. Drugo, je li vi stvarno mislite da je onih 200 želelo nekakav obračun sa 14 ili 15 hiljada ljudi? Je li vi stvarno verujete u to? Ne, nego je to bilo za kamere N1 i Nove S, mnogo smo opasni, pa kao napadamo policiju, a kad se suoče sa onim drugima, uglavnom pobegnu glavom bez obzira. Samo vas molim da me pustite da završim. Moje reči merim, merim svako slovo, a vi od mene tražite i želite da izvučete nešto štoće da bude ekskluziva, gdeću nekoga da uvredim ili neku tešku reč da izgovorim. Ne želim to. Dakle, ne misle oni to stvarno. Prave predstavu. Kao što im je potrebno to sa policijom, pa vam one najodvratnije trikove obojene revolucije, one iz rušenja Mosadeka iz 1953. godine, Ajaks operacije iz Irana, dakle, kad je doveden Reza Pahlavi, šah Reza Pahlavi, kad su ga Amerikanci instalisali, to, evo ga dete pred policijski kordon i tako dalje. One najprljavije trikove, one najodvratnije trikove, dakle, koje prosto častan čovek ne može da gleda i da razume, dakle, i sve to. Ali beže oni od stvarnih sukoba, pošto znaju kako bi to stvarno prošlo. E sad, ono što je, što je dobro. Ono što je važno, ono što je važno, to je da ti ljudi samo razumeju da im to ništa ne donosi, da time samo gube. Da ljudi kada glasaju, to je moj očinski savet njima, ljudi kada glasaju, ljudi traže da dobiju neke garancije za svoju budućnost, ljudi hoće mir i stabilnost. I razmislite još jednom o nečemu što sam juče pomenuo. Molim vas, Milice, evo stižemo baš u najlepši deo ovde. Ako oni danas, kada su u opoziciji, ne žele da dozvole nekome da održi svoj miting, ako oni kada su u opoziciji ne žele da dozvole nekome da ima drugačiji stav i mišljenje, možete da mislite kakve bi zatvore, kakve gole otoke bi organizovali za ljude koji misle drugačije u trenutku kada bi došli na vlast. Samo vas molim, razmislite o tome. To je nešto što je mnogo, mnogo važno da svaki čovek ima u glavi i da se dobro zapita koliko danas imamo sloboda i nesloboda, a koliko bismo u stvari sutra bez stvarnih sloboda mogli da ostanemo. I samo kratko, juče ste otvorili fabriku robota, sagovornici N1 govore daćete i njima dati pravo glasa i ostale, da kažemo. S druge strane, Hrvati reaguju. Razumem da je to šala. Glupa, ali šala. Reaguju tako što na vašu onu izjavu daćete upotrebljavati robote u vojne svrhe, Anušić već piše na to. Je li? Da. I ondaće da urade šta? Verovatno isto što i prethodnih godina. Nastavićemo i da kupujemo i da proizvodimo i da radimo sve što treba. Da vas podsetim, i to gospodinu da podsetim, nije Srbija pravila vojne saveze nikakve. Zagreb je pravio vojne saveze sa delom teritorije Republike Srbije u skladu sa poveljom Ujedinjenih nacija, dakle, suprotno međunarodnom pravu. Pravili su vojne saveze i sa Tiranom i pravili su ih protiv Srbije. Nema šta drugo da mu kažem. Mi učimo od svojih komšija, zagledani smo u njih. Oni su, na primer, u mnogo toga i u mnogo čemu. I to što dobro urade, mi gledamo da od njih prepišemo, samo da još usavršimo i da budemo još napredniji i ozbiljniji po tom pitanju. Hvala vam najlepše.

